■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**key-מקרא:**

Talmud Navigator

א		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	בבא קמא-מרובה מימרא
עח.			◊								¿		והא גבי קדשים נמי נאמר שור או כשב, שאין אתה יכול להוציא כלאים מביניהם, ונרבֵי
עח.											!		מדסיפא למעט, רישא נמי למעט.
עח.											¿		אדרבה, מדרישא לרבות, סיפא נמי לרבותָ
עח.			◊								!		האי מאי? אי אמרת בשלמא למעט, הוא דאיצטריך תרי מיעוטי, דאע"ג דאימעט כלאים איצטריך למעוטי נדמה, אלא אי אמרת לרבות, תרי ריבויי למה? השתא כלאים אירבי ליה, נדמה מבעיא?
עח.			◊						¿		■	אלא הא דאמר רבא:	זה בנה אב, כל מקום שנאמר שה אינו אלא להוציא את הכלאים
עח.			◊						¿				למאי הלכתא?
עח.											!		אי לקדשים
עח.											¿		בהדיא כתיב בהו (ויקרא כ"ב) שור או כשב - פרט לכלאיִם
עח.											!		אי למעשר
עח.											¿		תחת תחת יליף מקדשים
עח.											!		אי לבכור
עח.											¿		העברה העברה יליף ממעשך
עח.											¿		אי נמי, נדמה אמרת לא, דכתיב (במדבר י"ח) אך בכור שור - עד שיהא הוא שור ובכורו שור, כלאים מבעיא?
עח.			◊								!		אלא כי איתמר דרבא - לענין פטר חמור
עח.			◊							■	!	כדתנן:	אין פודין לא בעגל ולא בחיה, ולא בשחוטה ולא בטריפה, ולא בכלאים ולא בכוי.
עח.			◊							¿			ולרבי אלעזר דמתיר בכלאים
עח.			◊							¿	■	דתנן: ר"א:	מתיר בכלאים מפני שהוא שה
עח.										¿			למאי הלכתא?
עח.			◊								!	אמר לך ר"א:	כי איתמר דרבא - לטמא שנולד מן הטהור ועיבורו מן הטמא, ודלא כרבי יהושע, דאי ר' יהושע, משה כשבים ושה עזים נפקא ליה, עד שיהא אביו כבש ואמו כבשה.
עח.			◊								¿		וטהורה מטמאה מי מיעברא?
עח.			◊								!		אין, דקיי"ל דאיעבר מקלוט, כר' שמעון.
עח:			◊	^								בעי רבא:	הרי עלי עולה והפריש שור, ובא אחר וגנב, מי פטר גנב נפשיה בכבש לרבנן, בעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה?
עח:			◊	^	■	♦						דתנן:[רבנן]	הרי עלי עולה - יביא כבש
עח:			◊	^	■	♦						רבי אליעזר בן עזריה:	יביא תור או בן יונה
עח:				^									מאי? מי אמרינן שם עולה קביל עילויה, או דלמא מצי א"ל אנא מצוה מן המובחר בעינא למיעבד?
עח:			◊		!							[רבא]	בתר דאיבעיא הדר פשט: גנב פטר עצמו בכבש לרבנן, בעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה.
עח:			◊		■							רב אחא בריה דרב איקא מתני לה בהדיא: אמר רבא:	הרי עלי עולה והפריש שור, ובא אחר וגנבו - פטר עצמו בכבש לרבנן, ובעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה.
עח:	**מ**		■										מכרו חוץ מאחד ממאה שבו, או שהיתה לו בו שותפות, השוחט ונתנבלה בידו, הנוחר, והמעקר - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה.
עח:	**ג**			^									מאי חוץ מאחד ממאה שבו?
עח:			◊		!	♦						רב:	חוץ מדבר הניתר עמו בשחיטה
עח:			◊		!	♦						לוי:	חוץ מגיזותיה
עח:						■						וכן תניא במתניתא:	חוץ מגיזותיה.

■ statement-מימרא	♦ disputants-חולקים
¿ challenge-קושיא	◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
^ question-שאלה	< insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
! answer-תירוץ	Ostory-מעשה
■ proof-ראיה	key-מקרא:

Talmud Navigator

	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	בבא קמא-מרובה	
												מאן דאמר	מימרא
עמ:			◊			¿	■	♦				מיתיבי:[ת"ק]	מכרה חרש מידה, חרש מרגלה, חרש מקרנה, חרש מגיזותיה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה
עמ:			◊			¿	■	♦				רבי:	דבר המעכב בשחיטה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ושאינו מעכב בשחיטה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה
עמ:			◊			¿	■	♦				ר"ש בן אלעזר:	חרש מקרנה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, חרש מגיזותיה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה
עמ:						¿							בשלמא ללוי כתנא קמא, אלא לרב כמאן?
עמ:			◊			!							רב דאמר כי האי תנא:
עמ:			◊			!	■					דתניא, ר"ש בן אלעזר:	מכרה חרש מידה וחרש מרגלה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, חרש מקרנה חרש מגיזותיה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.
עמ:							^						במאי קמיפלגי?
עמ:			◊					!	■			תנא קמא סבר:	(שמות כ"א) וטבחו כולו בעינן, ומכרו כולו בעינן
עמ:			◊					!	■			רבי סבר:	וטבחו - מידי דהוי בטביחה, לאפוקי מידי דלא הויא בטביחה, ומכרו דומיא דטביחה
עמ:			◊					!	■			ר' שמעון בן אלעזר סבר:	קרנא דלא למגזא קיימא - הוי שיור, ואינו משלם תשלום ארבעה וחמשה, גיזותיה דלמיגז קיימי - לא הוי שיור, ומשלם תשלום ארבעה וחמשה
עמ:			◊					!	■			אידך תנא דבי ר' שמעון בן אלעזר סבר:	ידיו ורגליו דצריכי טביחה - הוי שיור, ולא משלם תשלומי ארבעה וחמשה, קרניה וגיזותיה דלא צריכי טביחה - לא הוי שיור.
עמ:								¿					קשיא דר' שמעון בן אלעזר אדר' שמעון בן אלעזר
עמ:			◊						!				תרי תנאי ואליבא דר"ש בן אלעזר.
עמ:			◊	■								ת"ר:	הגונב הקיטעת ואת החיגרת ואת הסומא, וכן הגונב בהמת השותפין - חייב, ושותפים שגנבו - פטורים.
עמ:			◊		¿	■						והתניא:	שותפין שגנבו - חייבין
עמ:						!						רב נחמן:	לא קשיא: כאן בשותף שגנב מחבירו, כאן בשותף שגנב מעלמא.
עמ:							¿	■				איתיביה רבא לרב נחמן:	יכול שותף שגנב מחבירו, ושותפים שגנבו יהו חייבין? תלמוד לומר: וטבחו - כולו בעינן וליכא
עמ:			◊			!						אלא אמר רב נחמן:	לא קשיא: כאן בשותף שטבח לדעת חבירו, כאן בשותף שטבח שלא לדעת חבירו.
עמ:			◊	^								בעי רבי ירמיה:	מכרה חרש משלשים יום, חרש ממלאכתה, חרש מעוברה, מהו?
עמ:				^									אליבא דמאן דאמר עובר ירך אמו הוא לא תבעי לך, דהא שייר בה, כי תבעי לך - אליבא דמאן דאמר דעובר לאו ירך אמו, מאי? מימר אמרינן: כיון דמחובר בה הוי שיור, או דלמא כיון דלמפרש מינה קאי לא הוי שיור?
עמ:			◊	^								איכא דאמרי:	כיון דלאו ירך אמו הוא לא הוי שיור, או דלמא כיון דצריך לאישתרויי בהדה בשחיטה, כמאן דשייר בגופה דמי?
עמ:			◊		■								תיקו.
עמ:			◊	^								בעי רב פפא:	גנבה, קטעה ומכרה, מהו? מי אמרינן מאי דגנב הא לא זבין, או דלמא מה דזבין הא לא שייר?
עמ:			◊		■								תיקו.
עמ:			◊	■								תנו רבנן:	גנב ונתן לאחר וטבח, גנב ונתן לאחר ומכר, גנב והקדיש, גנב והקיף, גנב והחליף, גנב ונתן במתנה, גנב ופרע חובו, גנב ופרע בהקיפו, גנב ושלח סבלונות בבית חמיו - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.